

Poststation van Wesepe bedriegt romanticus

WESEPE. - Wie het poststation aan de rijksweg te Wesepe ziet waant zich in een cowboy-film en verwacht ieder ogenblik de stationhouder, gewapend met een enorm geweer, de mond vol pruimtabak en stoere spraakgebreken.

Nu is er niets gewelddadigs aan dat poststationnetje te vinden. Dat zou trouwens ook niet meer mogen, zonder vergunning. Het gebouwtje ziet er alleen een beetje anders uit dan je van een goedmoedig postkantoor zou verwachten. De verweerde planken zien er uit alsof zij Billy the Kid geherbergd hebben en de veranda lijkt terug te denken aan Jesse James. Binnen is het echter compleet anders. In hun gezellige huiskamer ontvangen de bewoners, de heer en mevrouw Koldewijn, ons. Dit echtpaar bewoont het huis al 33 jaar in alle rust en vrede.

Het huis werd zo'n 45 tot 50 jaar geleden door de kruidenier Wevers, die er naast woonde, gebouwd voor zijn kostganger die wilde gaan trouwen. Deze was in-plaats van een onverschrokken treinrover een eerzame botermaker op de zuivelfabriek in Wesepe.

Later verhuisde hij en bood het huis onderdak aan een kleermaker.

Veranda

Hoe oud het huis precies is weet niemand te zeggen. De vorm van het huis is zeker afwijkend maar schouderophalend zegt de heer Koldeweyn (60): "Ach, zo was de oude Wevers. Die had zich gewoon in zijn hoofd gezet dat hij een houten huis wilde bouwen en dan precies zoals hij het leuk vond. Ik denk dat hij wel gek is geweest op een veranda en zo."

In 1934 trok de familie Koldeweyn er in. De heer Koldeweyn richtte aan de voorkant een dames- en aan de achterkant een herenkapsalon in. De herenzaak is tot zeven jaar geleden blijven bestaan, de damessalon heeft het nog geen jaar uitgehouden. "Ach, wie had er in die tijd hier nu al permanent hè, ze kwamen gewoon niet", vertelt mevrouw (58).

* "Zo uit een Wild-West film weggelopen"

In 1939 kon de familie een hulpostkantoor bij de zaak trekken en van die gelegenheid hebben zij dan ook grif gebruik gemaakt. In de vroegere dameskapsalon kwamen nu in plaats van droogkappen en krulspelden, postzegels en briefkaarten te liggen. Naast zijn kapperszaak zorgde de heer Koldeweyn voor de middagbestelling van de post. Ongeveer zeven jaar geleden kon hij in vaste dienst van de posterijen komen en deed zijn kapperszaak aan de kant. Omdat een P.T.T.-ambtenaar geen nevenbedrijf mag hebben, werd het stationshouderschap op naam van zijn vrouw overgeschreven, die het werk overigens altijd al had gedaan als plaatsvervangster.

Met een blik in de toekomst zegt mevrouw Koldeweyn: "Ik denk niet dat we hier in de toekomst een poststation zullen houden. Ik ben bang dat dit poststation over een aantal jaren, niet van vandaag op morgen hoor, opgeheven zal worden en dat er hier in het dorp een agentschap geopend wordt. Dat kunnen wij dan niet houden, want dan moet je een winkel hebben, maar voorlopig is dit een goed kantoorje."